

RETEN I HORSENS DOM

afsagt den 11. juli 2018

Stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 1. juli 2019

Sag BS-379/2017-HRS

Tim Henry Haarbo

(uden advokat)

mod

Advokatnævnet

(advokat Dorthe Horstmann)

Denne afgørelse er truffet af dommerne Henrik Gjørup, Henriette Holst og Per Graversen.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen er anlagt den 24. marts 2017 og vedrører spørgsmålet om gyldigheden af Advokatnævnets afgørelse om at pålægge daværende advokat Tim Haarbo en disciplinærbøde på 20.000 kr. for et forhold af tilsidesættelse af god advokatskik.

Sagsøger, Tim Haarbo, har påstået Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2017 ophævet, subsidiært forandret.

Sagsøgte, Advokatnævnet, har påstået kendelsen stadfæstet.

Oplysningerne i sagen

Af Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2017 fremgår:

"(...)

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat Tim Henry Haarbo, Horsens.

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat Tim Henry Haarbo, der repræsenterede [klager] i en fogedretssag, hvor selskabet var kreditor, har tilsidesat godt advokatskik ved ikke at sikre selskabets ret i forbindelse med et udlæg foretaget i skyldners aktiver.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. november 2016.

Sagsfremstilling:

[Klager] var i 2013 og 2014 repræsenteret af advokat Tim Henry Haarbos kollega, advokat [A], i forbindelse med en lejeretlig tvist, hvor selskabet var udlejer af et erhvervslejemål.

Sagen blev afsluttet ved et retsforlig af 10. december 2014, hvorefter [klager] havde et krav mod den tidligere lejer.

Modparten betalte ikke, og sagen blev herefter overgivet til fogedretten, hvor [klager] blev repræsenteret af advokat Tim Henry Haarbo.

På et møde i fogedretten den 24. april 2015 blev det skyldige beløb opgjort til 91.779,24 kr., hvortil kom salær og moms, i alt 92.466,74 kr.

Skyldner tilbød at afdrage gælden med 3.000 kr. pr. måned første gang 1. juni 2015, hvilket advokat Tim Henry Haarbo accepterede på vegne af [klager].

Der blev foretaget udlæg i to biler og i et bageanlæg [...]. Anlægget havde efter det oplyste en værdi af 100.000 kr., og advokat Tim Henry Haarbo har oplyst, at aktivet på fogedretsmødet blev betragtet som frit og ubehæftet, idet skyldner ikke på fogedretsmødet oplyste, at [sparekasse] havde virksomhedspant i anlægget.

Skyldner betalte afdrag som aftalt i juli, august og september 2015, hvorefter afdragene udeblev.

Fogedretten autoriserede den 4. december 2015, at den ene af de to biler blev solgt på tvangsauktion, og den 29. december 2015 autoriserede fogedrette, at bageanlægget blev solgt på tvangsauktion.

Den 22. december 2015 bad skyldners advokat om en frist til 15. januar 2016 til betaling af de skyldige beløb på 12.000 kr., idet skyldner ville forsøge at skaffe dette beløb.

Advokat Tim Henry Haarbo har i forbindelse med klagesagen oplyst, at skyldner den 5. januar 2016 udrejste til [land], og at det herefter ikke var muligt at finde og tvangsrealisere, hverken de udlagte biler eller bageanlægget.

Fogedretten skrev den 26. februar 2016 til advokat Tim Henry Haarbo, at et berammet fogedretsmøde den 29. februar 2016 blev aflyst, fordi det ikke havde været muligt at forkynde for skyldner. Det havde endvidere ikke været muligt at finde bilen, der skulle bortsælges, hvorfor fogedretten ikke kunne fremme denne del af sagen.

Ved e-mail af 29. februar 2016 til fogedretten anmodede Tim Henry Haarbo på ny om at blive sat i besiddelse af den nævnte bil.

Af retsbog af 15. marts 2016 fremgik, at der ville skulle ske forkyndelse af retsmøde i sagen via de udenlandske myndigheder, og advokat Tim Henry Haarbo fik en frist til den 25. marts 2016 til at meddele, om sagen ønskedes fremmet og dermed sendt til forkyndelse, og hvilken forkyndelse der skulle iværksættes. Hvis der skulle ske tvangsmæssig forkyndelse, ville dette være forbundet med udgifter til oversættelse og legalisering af dokumenter i sagen.

Endelig afviste retten en anmodning om, at advokat Tim Henry Haarbo skulle indsættes i besiddelse af den anden af skyldners to biler, idet det også var ukendt, hvor denne bil var.

Advokat Tim Henry Haarbo har oplyst, at han afsluttede sin behandling af sagen efter, at han havde bedt politiet om at efterlyse den bil, der var omfattet af fogedrettens autorisation af 4. december 2015.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat Tim Henry Haarbo har tilsidesat god advokatskik ved ikke at foretage denuntiation til [sparekasse], der havde virksomhedspant i bageanlægget, da der den 24. april 2015 blev foretaget udlæg i anlægget.

Indklagede:

Advokat Tim Henry Haarbo har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han ikke var bekendt med, at der var virksomhedspant i bageanlægget, idet skyldner ikke oplyste herom på fogedretsmødet. Advokat Tim Henry Haarbo har desuden anført, at der ikke er pligt for inkassator til at forud for et fogedretsmøde at foretaget undersøgelse af personbog m.v.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Det fremgår af tinglysningslovens § 47 c, stk. 5, at et tinglyst virksomhedspant skal respektere senere udlæg, hvis udlægshaveren senest 3 hverdage fra udlæggets foretagelse har givet meddelelse til virksomhedspanthaveren om udlægget.

Advokat Tim Henry Haarbo var ikke i forbindelse med udlægget den 24. april 2015 bekendt med, at der var virksomhedspant i bl.a. bageanlægget, og skyldner oplyste ikke herom på mødet. Advokat Tim Henry Haarbo gav derfor ikke meddelelse til [sparekasse] i henhold til tinglysningslovens § 47 c, stk. 5, og udlægget opnåede derfor ikke fortrinsret i forhold til virksomhedspantet.

Advokat Tim Henry Haarbo findes at have tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved ikke forud for mødet at foretage undersøgelse i bl.a. personbogen med henblik på at konstatere, hvilke aktiver skyldner var i besiddelse af, således at der efterfølgende kunne være foretaget denuntiation efter tinglysningslovens § 47 c, stk. 5, for så vidt angik bageanlægget.

Det kan ikke føre til et andet resultat, at bageanlægget angiveligt efterfølgende ikke var til at finde, sådan at det ikke var virksomhedspantet, der medførte, at [klager] ikke kunne søge sig fyldestgjort i anlægget.

Advokat Tim Henry Haarbo er tidligere ved kendelser af 23. maj 2014 og 16. november 2015 pålagt bøder på henholdsvis 20.000 kr. og 60.000 kr.

Da forholdet i nærværende sag er begået forud for afgørelsen af 16. november 2015, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet pålægger derfor advokat Tim Henry Haarby en tillæggsbøde på 20.000 kr. i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1.

Herefter bestemmes:

Advokat Tim Henry Haarbo pålægges en tillæggsbøde til statskassen på 20.000 kr."

Det fremgår af fogedbogen for Retten i [bynavn] den 24. april 2015, at "Rekverent [klager] mødte ved mødeberettiget [advokatfirma] pr. tlf."

Tim Haarbo har den 13. marts 2017 anmodet Advokatnævnet om at genoptage sagen. Af anmodningen om genoptagelse fremgår bl.a.:

„(...)

Med Advokatnævntes afgørelse pålægges advokater altså forud for et fogedretsmøde at foretage opslag i bl.a. personbogen, og en manglende overholdelse heraf vil være i strid med god advokatskik.

Problemet hermed er, at det ikke er muligt at foretage opslag i bl.a. personbogen uden at være i besiddelse af skyldners cpr.nr. eller fødselsdato, hvilket er oplysninger som en kreditor eller en inkassator (herunder

inkassoadvokat), ikke nødvendigvis er i besiddelse af forud for fogedretsmødet. (...)

En forespørgsel i personbogen kræver således, at mindst et af de tre felter udfyldes, således;
 skyldners cpr.nr. og navn, *eller*
 skyldners navn og fødselsdato, *eller*
 skyldners cvr.nr. (...)

Jeg bemærker for en god ordens skyld, at jeg i den konkrete sag, tilfældigvis var i besiddelse af skyldners cpr.nr. og cvr.nr., idet inkassosagen byggede på en erhvervslejeretlig tvist, hvor lejers (skyldners) cvr.nr. og cpr.nr. var noteret på sagen, forud for min behandling af inkassosagen. Hvis dette efter nævnets opfattelse har betydning bør det fremgå af afgørelsen.

Såfremt Advokatnævnet agter at ændre i præmissen, således at advokater pålægges at foretage opslag, hvor det er muligt, er det min opfattelse at kendelsen dermed ændres.

Såfremt kendelsen ændres, skal jeg henstille til at sanktionen tilsvarende ændres til en irettesættelse, idet det bemærkes, at der ikke tidligere har været offentliggjort afgørelser der kunne bibringe mig viden om, at min udviste adfærd skulle have været i strid med god advokatskik. Jeg henviser i den forbindelse til Vidensdatabasen. (...)"

Den 10. juli 2017 afviste Advokatnævnet anmodningen om genoptagelse, da nævnet vurderede, at der ikke var fremkommet nye væsentlige oplysninger, der kunne føre til et andet resultat. Det fremgår af afgørelsen, at nævnet ved vurderingen lagde vægt på oplysningerne om, at det konkret ville have været muligt at foretage opslag i personbogen, og at det ikke kunne føre til et andet resultat, at det ikke i alle sager ville være muligt at foretage opslaget.

Tim Haarbo har den 26. februar 2018 anmodet Advokatnævnet om aktindsigt i sagen, herunder i nævnsjuristens udkast til kendelse og indstilling til nævnet, der blandt andet indeholder henvisninger til litteratur, de overvejelser kendelsen bygger på samt information om praksis fra andre sager. Ved brev af 2. marts 2018 blev anmodningen om aktindsigt imødekommet, idet der dog med henvisning til forvaltningslovens § 12 blev givet afslag på aktindsigt i internt materiale, herunder juristens udkast til kendelse og indstilling til nævnet. Af afgørelsen fremgår, at Advokatnævnets sekretariat havde overvejet, om Tim Haarbo efter meroffentlighedsprincippet i forvaltningslovens § 10 kunne meddeles aktindsigt i det interne materiale.

Forklaringer

Tim Henry Haarbo har forklaret, at han er 47 år gammel. Han er uddannet jurist fra Århus Universitet. Han blev advokat i 2006, og partner hos [advokatfirma] pr. 1. januar 2010. Han deponerede sin advokatbeskikkelse den 31. december 2017.

Siden 2004 har han arbejdet med inkasso- og retssager. I den foreliggende sag repræsenterede advokat [A] klageren, der var udlejer. Lejesagen endte med et retsforlig, og han kom ind i sagen, da pengene skulle inddrives. Han kendte til lejesagen for så vidt, at fundamentet for fogedsagen var retsforliget i lejesagen. Han var sagsbehandlende advokat på inkassosagen.

Når en inkassosag oprettes, overføres stamkortet fra lejesagen til inkassosagen, og data overføres både for så vidt angår rekvirenten og skyldneren. Han var klar over, at skyldneren var erhvervsdrivende.

Fogedrekvisitionen blev indleveret til Fogedretten i [bynavn]. Det var hans navn, der stod på fogedrekvisitionen. I 2015 var der tre personer hos [advokatfirma], der mødte i fogedretten; advokatfuldmægtig [B], advokatfuldmægtig [C] og ham. Fogedretsmødet blev afholdt den 24. april 2015, hvor [C] deltog. Før mødet ville sekretæren normalt lægge sagen til [C]. Efter mødet ville [C] fortælle sekretæren, hvad der skulle indberettes til klienten. Notatarket (bilag 7) dannede grundlag for indberetningen. Det ville være naturligt, at hans - og ikke [C]s - navn ville stå på indberetningen. Dette har han dog ikke undersøgt. Det er nok også derfor, at der er klaget over ham og ikke [C]. Inkassosekretæren foretog eventuel tinglysning og denuntiation i hans navn, men altså i denne sag ikke over for virksomhedspanthaver, da man ikke kendte til pantet.

Han havde ikke kendskab til, at der var virksomhedspant i [...]bageanlægget. Den pågældende skyldner betalte tre afdrag, bad om henstand og flyttede til [land]. I november eller december 2015 blev aftalen misligholdt. Han bad derfor fogedretten om at få bageanlægget og [bil] autoriseret til bortsalg. Den 4. og 21. december 2015 fik han autorisationerne. Den 5. januar 2016 konstaterede han, at begge de udlagte biler og det udlagte bageanlæg var forsvundet, hvorefter han efterlyste bilerne ved politiet.

På et tidspunkt i efteråret 2015 blev han klar over, at der i bageanlægget var tinglyst virksomhedspant til [sparekasse]. Han ringede til sparekassen for at høre, om de vidste, hvor anlægget var, men det var de ikke klar over. Han sluttede herefter sagen. Der blev efterfølgende klaget til Advokatnævnet.

Det er ikke muligt at foretage opslag i Personbogen, uden at kende skyldners CPR-nummer. Personbogen er ikke koblet til CVR-registeret. Dette har han også gjort gældende over for Advokatnævnet. Dette var også grunden til, at han anmodede Advokatnævnet om at genoptage sagen, da det, Advokatnævnet reelt kræver, er umuligt. Han vil anslå, at man i 80 % af alle inkassosager ikke er i besiddelse af skyldners CPR-nummer, og det er derfor umuligt at foretage opslaget, da man ikke kun kan søge på skyldners navn. Det er korrekt, at man i

den konkrete sag var i besiddelse af skyldners CPR-nummer. Han orienterede sig ikke i den bagvedliggende lejesag. Han husker ikke, om der var indhentet tingbogsoplysninger på ejendommene forud for mødet, hvor ejerens fødselsdato ville kunne ses. Han husker ikke, om rekvirenten blev spurgt om oplysninger om skyldneren. Der er forskellige søgefaciliteter hos inkassokontorer. Hverken han eller sekretæren fandt CVR-nummeret; det gjorde [C]. Han ved ikke, hvorfor [C] ikke foretog et opslag i personbogen, da man jo havde skyldners CPR-nummer.

[C] har forklaret, at han nu er ansat som advokat i [bank]. I august 2012 blev han ansat hos [advokatfirma] som advokatfuldmægtig hos advokat [A]. Han fik advokatbeskikkelse i august 2015. Han stoppede som advokat hos [advokatfirma] pr. 1. december 2017. Han fik et krav til inddrivelse og en instruks fra klienten om, at man gerne ville have udlæg i nogle ejendomme. Klienten sendte en mail herom til sekretæren. Han kiggede i den bagvedliggende sag. Han indhentede ikke selv tingbogsoplysninger på ejendommene; det plejede sekretærerne at gøre, men det var forskelligt fra sag til sag, om man indhentede tingbogsoplysninger på ejendomme.

Det er hans underskrift, der er på notatarket (bilag 7). Under fogedretsmødet gik han arket kronologisk igennem, som han plejede. Det var vistnok kontorfogedens indflydelse, der medførte, at der ikke blev foretaget udlæg i ejendommene under henvisning til skyldners anvisningsret. Han prøvede forgæves at "presse" den lidt. Han fik derfor kun udlæg i bilerne og bageanlægget. Han havde ikke kendskab til, at der var tinglyst virksomhedspant i bageanlægget, og skyldneren sagde intet herom på fogedretsmødet. Der blev derefter foretaget indberetning til klienten, og han havde klienten i røret samme dag. Klienten havde talt med fogedretten og var ophidset over, at der ikke var foretaget udlæg i ejendommene. Han svarede klienten, at fogedretten havde foretaget denne vurdering. På et tidspunkt - efter udløbet af tre-dages-risten i tinglysningslovens § 47 c, stk. 5 - sagde klienten, at der var tinglyst virksomhedspant i anlægget, hvorefter han undersøgte personbogen. Der var efterfølgende problemer med at finde skyldneren. Han husker ikke, om der var "data" i sagen.

Tim Haarbo havde opslået de advokatetiske regler på væggen på kontoret, og medarbejderne i inkassoafdelingen så tit på reglerne med henblik på at overholde dem og indrette arbejdet derefter. Han har ikke talt med Tim Haarbo siden 2017.

Parternes synspunkter

Tim Haarbo har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med et opsamlende processkrift/påstandsdocument af 6. maj 2018, hvoraf bl.a. fremgår:

„(…)“

Til støtte for de nedlagte påstande gøres det gældende:

At Sagsøger ikke har handlet i strid med god advokatskik,

At Nærværende sag omhandler en administrativ pønalt bødestraf, der skal behandles og bedømmes i henhold til EMRK art. 6 og 7, samt Forvaltningslovens § 16, 22 og 24,

At Advokatnævnet ikke kan straffe med bødepålæg på baggrund af et skøn,

At Advokatnævnet ikke er en "uafhængig og upartisk domstol", og at uskyldsformodningen ikke følges,

At Sagsøgte har krænket EMRK art. 6 ved ikke at iagttage de retssikkerhedsmæssige garantier, som sagsøger er beskyttet af, hvorfor sagsøgtes afsagte kendelse må ophæves i sin helhed,

At Den af sagsøgte afsagte kendelse endvidere er ugyldig i medfør af EMRK art 6 jf. CASE OF OLEKSANDR VOLKOV v. UKRAINE, idet Advokatnævnets konstruktion ikke er i overensstemmelse med FN's retningslinjer herom, hvorfor sagsøgtes afsagte kendelse må ophæves i sin helhed, (. . .)

At Straffelovens § 89 vedrører ligartet kriminalitet, hvilket der ikke er tale om i nærværende sag,

At Sagsøger ikke har været forpligtet til at foretage opslag i personbogen forud for fogedretsmødets begyndelse,

At Sagsøger har været berettiget til at lade skyldners afgivne forklaring, under strafansvar, om at der ikke var gæld i [...] anlægget stå til troende,

Såfremt retten finder at der er en forpligtelse for opslag i personbogen, gøres det gældende:

At Sagsøger ikke har forberedt mødet i fogedretten og ikke har været mødt i fogedretten, idet dette ifølge fogedbogen (Bilag A) skete ved "mødeberettiget [advokatfirma]", hvilket de facto skete ved [C],

At Klageren [klager], personificeret ved [X], var bekendt hermed, idet han havde løbende dialog med [C] om sagen,

At Sagsøger alene kan straffesforsagsøgers overtrædelser af god advokatskik og ikke for andre advokaters handlinger eller mangel på samme, (...)"

Advokatnævnet har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med et påstandsdokument/sammenfattende processkrift af 23. maj 2018, hvoraf bl.a. fremgår:

ii (***)

I sagen skal der tages stilling til en række formelle synspunkter, og til imødegåelse af disse synspunkter vil jeg til støtte for den nedlagte påstand gøre gældende:

at Advokatnævnets oprettelse, sammensætning og virke har hjemmel i lov,
 at der ikke ses påvist fejl ved Advokatnævnets behandling af sagen,
 at Advokatnævnets vurdering af, hvorvidt god advokatskik har været tilsidesat og ikendelse af sanktioner for tilsidesættelse af god advokatskik ikke er stridende mod bestemmelserne i den europæiske menneskerettighedskonvention,
 at Advokatnævnets virksomhed ikke er stridende mod magtfordelingslæren i Grundlovens § 3,
 at ikendelse af disciplinære sanktioner ikke er en straf for et strafbart forhold,
 at det er berettiget, at interne arbejdsdokumenter, herunder udkast til kendelse m.v., er undtaget fra aktindsigt (Forvaltningslovens § 12), (...)

Jeg gør til støtte for påstanden om, at sagsøgeren har gjort sig skyldig i tilsidesættelse af god advokatskik, gældende,

at det påhviler en advokat at varetage sin klients interesser grundigt, omhyggeligt og samvittighedsfuldt,
 at sagsøgeren med de oplysninger, som han havde om debitor og med de oplysninger, som kunne fremskaffes om debitor inden fagedretsmødet, kunne og burde have foretaget undersøgelser af debitorens eventuelle aktiver, at sagsøgeren, selv om han ikke havde været i besiddelse af cpr.nr. og CVR-nummer, i hvert fald kunne have fundet skyldnerens CVR-nummer, evt. ved opslag i Virksomhedsregistret og på f.eks. Google og Facebook, eller ved henvendelse til klageren om dennes kendskab til debitor,
 at den omstændighed, at skyldneren var erhvervsdrivende, har skærpet forpligtelsen til for sagsøgeren at overveje og undersøge, om eventuelle aktiver kunne være pantsat,
 at sagsøgeren i hvert fald i forbindelse med fagedretsmødet burde have klarlagt, om der f.eks. var virksomhedspant i bageanlægget, som må anses for at høre til en virksomhed,
 at sagsøgeren ved at undlade det har udsat klageren for (risiko for) tab, og
 at sagsøgeren derved har tilsidesat god advokatskik.

---oOo---

Sanktionen - en tillægsbøde på kr. 20.000 - er passende fastsat. Jeg gør herved gældende,

at det er fast antaget i såvel nævns- som retspraksis, at der er gentagelsesvirkning knyttet til sagsøgtes afgørelser, at princippet i Straffelovens § 89 er gældende ved sagsøgtes afgørelser, at det ikke har betydning for sanktionsfastsættelsen, at der eventuelt ikke har været tale om ligeartede overtrædelser af god advokatskik, at sagsøgtes sanktioner fastsættes ud fra nogle retningslinjer, som er nødvendige og berettigede af hensyn til f.eks. ligebehandling af advokat, men at der i den konkrete sag udøves et konkret skøn, og at der ikke ses påvist fornødent grundlag for at tilsidesætte sagsøgtes skøn over sanktionsfastsættelsen.

---oOo---

Jeg påstår sagsøgte tillagt sagsomkostninger. Sagsøgte er momsregistreret."

Rettens begrundelse og resultat

Det er ikke i strid med EMK art. 6 eller 7, at Advokatnævnet ved retsplejelovens § 147 c, jf. § 126, stk. 1, er pålagt at foretage en - skønspregt- vurdering af, om en advokat har udvist en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og i benægtende fald kan sanktionere adfærden med bl.a. disciplinærbøde, når domstolene herefter har mulighed for at foretage en udtømmende prøvelse såvel med hensyn til, hvorvidt en advokat har tilsidesat god advokatskik, som med hensyn til valget af sanktion og udmåling af en bøde.

Efter Tim Haarbos forklaring og indholdet af de breve, der er fremlagt under sagen, lægger retten til grund, at Tim Haarbo, der var ansvarlig for advokatfirmaets inkassoafdeling, således var ansvarlig advokat dels for de procedurer, der blev benyttet i firmaet, dels for daværende advokatfuldmægtig [C]s behandling af den pågældende inkassosag.

Advokatnævnet har efterfølgende - i forbindelse med sin stillingtagen til Tim Haarbos genoptagelsesansøgning - forholdt sig til de oplysninger, Tim Haarbo fremkom med i ansøgningen. Nævnet har herunder præciseret, at der ved vurderingen af, om god advokatskik er tilsidesat, er lagt vægt på, at Tim Haarbo i den konkrete sag havde muligheden for at foretage opslag i Personbogen. Dette forhold kan ikke føre til, at kendelsens begrundelse må anses for mangelfuld, jf. herved forvaltningslovens § 24.

Advokatnævnet har endvidere efterfølgende, i overensstemmelse med undtagelsesreglen i forvaltningslovens § 12, afslået at give Tim Haarbo aktindsigt i nævnets interne arbejdsdokumenter i sagen og har forholdt sig til, om aktindsigt burde gives i medfør af meroffentlighedsprincippet. Idet retten efter indholdet af nævnets afgørelse af 2. marts 2018 om aktindsigt i øvrigt må gå ud fra, at der ikke i nævnets sag findes interne arbejdsdokumenter, der er omfattet af

forvaltningslovens § 13, medfører det lovlige afslag på aktindsigt ingen procesuel skadevirkning for nævnet i denne sag om prøvelse af nævnets kendelse.

Det er ubestridt, at CPR-nummeret på skyldneren i inkassosagen rent faktisk fremgik af den underliggende lejesag, som Tim Haarbos kompagnon havde ført og indgået forlig i, at Tim Haarbo ikke med CPR-nummeret foretog opslag i Personbogen, og at Tim Haarbo, hvis han havde foretaget opslag, ville kunne have fået oplysning om det pågældende virksomhedspant og herefter - under iagttagelse af tinglysningslovens frist - ville kunne have skaffet sin klient prioritet i det udlagte bageanlæg forud for virksomhedspanthaver.

Retten har herefter ikke grundlag for at tilsidesætte Advokatnævnets vurdering, hvorefter det var en tilsidesættelse af god advokatskik, at Tim Haarbo ikke undersøgte Personbogen, når han havde mulighed herfor. Retten kan således tiltræde, at den nævnte undersøgelse var både mulig og relevant i den pågældende inkassosag og burde være foretaget.

Bøden på 20.000 kr. er udmålt efter principperne om gentagelsesvirkning og til lægsstraf og i øvrigt i overensstemmelse med nævnets praksis herfor. Tim Haarbo er ved nævnets kendelse af 23. maj 2014 pålagt en bøde på 20.000 kr. for et forhold af grov tilsidesættelse af god advokatskik. Han er ved nævnets kendelse af 16. november 2015 ligeledes pålagt en bøde på 60.000 kr. for et forhold af grov tilsidesættelse af god advokatskik. Retten finder - under henvisning til Advokatnævnets praksis for udmåling af bøder - ikke fornødent grundlag for at antage, at den samlede bøde ville være blevet udmålt til mindre end 80.000 kr., hvis denne sags forhold var blevet behandlet sammen med det forhold, der blev behandlet ved kendelse af 16. november 2015.

Herefter, og da bødestørrelsen i øvrigt må antages at forholde sig passende til den alvor, tilsidesættelse af god advokatskik må betragtes med, stadfæster retten Advokatnævnets kendelse.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat som neden for bestemt til dækning af udgift til advokat med 15.000 kr. ekskl. moms. Det bemærkes, at sagen har været hovedforhandlet samme dag som sag [...] mellem samme parter og med til dels samme problemstillinger. Det er oplyst, at Advokatnævnet er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

Advokatnævnets kendelse af 27. februar 2017 stadfæstes.

Inden 14 dage skal Tim Henry Haarbo til Advokatnævnet betale sagsomkostninger med 15.000 kr., der forrentes efter rentelovens § 8 a.